

Vergaderjaar 1993–1994

23 139

Wijziging van de Wet gemeenschappelijke regelingen in verband met aanpassing en uitbreiding van de bepalingen inzake verplichte samenwerking

Nr. 7

NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 3 november 1993

Het voorstel van wet wordt als volgt gewijzigd:

Artikel I, onderdeel B, wordt als volgt gewijzigd:

A Artikel 99 komt te luiden:

Artikel 99

1. Indien een zwaarwegend openbaar belang dat vereist, kunnen gedeputeerde staten gemeenten aanwijzen waarvan de besturen een gemeenschappelijke regeling moeten treffen ter behartiging van een of meer bepaalde belangen.

2. Een aanwijzing kan ook betreffen de verplichting tot wijziging of opheffing van een bestaande regeling, alsmede de verplichting tot toetreding tot of uittreding uit een bestaande regeling.

3. Alvorens een aanwijzing te geven, plegen gedeputeerde staten overleg met de besturen van de betrokken gemeenten. Bij een aanwijzing als bedoeld in het tweede lid, plegen gedeputeerde staten tevens overleg met het bestuur van het openbaar lichaam of het gemeenschappelijk orgaan dat bij de betreffende regeling is ingesteld. Het overleg duurt ten hoogste drie maanden, te rekenen vanaf de datum waarop gedeputeerde staten de betrokken besturen tot het voeren van overleg in de gelegenheid hebben gesteld.

4. Een aanwijzing die niet in overeenstemming is met een indeling als bedoeld in artikel 2, wordt slechts gegeven, indien in verband met de aard van het te behartigen belang of in verband met de schaal waarop het belang behartigd moet worden, afwijking van de indeling bijzonder aangewezen is.

5. Bij de aanwijzing stellen gedeputeerde staten een termijn binnen welke een regeling aan hen ter goedkeuring dient te zijn voorgelegd. Deze termijn bedraagt ten hoogste zes maanden.

B Artikel 100 komt te luiden:

Artikel 100

1. Gedeputeerde staten leggen uiterlijk binnen zes maanden na het verstrijken van de termijn, bedoeld in artikel 99, vijfde lid, een regeling op overeenkomstig de aanwijzing, bedoeld in artikel 99, eerste lid, indien geen regeling aan hen ter goedkeuring is voorgelegd of indien aan een voorgelegde regeling de goedkeuring is onthouden.

2. Een oplegging kan ook betreffen de oplegging van een wijziging of opheffing van een bestaande regeling, alsmede de oplegging van een toetreding tot of uittreding uit een bestaande regeling.

3. Alvorens een regeling op te leggen, horen gedeputeerde staten de besturen van de betrokken gemeenten over het ontwerp van de op te leggen regeling. Bij een oplegging als bedoeld in het tweede lid, horen gedeputeerde staten tevens het bestuur van het openbaar lichaam of het gemeenschappelijk orgaan dat bij de betreffende regeling is ingesteld.

4. Gedeputeerde staten nemen bij hun besluit tot oplegging met name in overweging, in hoeverre behartiging van de belangen, bedoeld in artikel 99, eerste lid, in het kader van een op te leggen afzonderlijke regeling de voorkeur verdient boven behartiging daarvan in het kader van een regeling die zou ontstaan door integratie van de op te leggen regeling met een reeds goedgekeurde regeling.

C Artikel 101, derde lid, komt te luiden:

3. Bij toepassing van het eerste lid pleegt Onze Minister wie het aangaat tevens overleg met gedeputeerde staten van de betrokken provincies.

Bij toepassing van het tweede lid worden zij tevens gehoord.

D In artikel 102, eerste lid, tweede volzin, wordt «Artikel 99, derde lid» vervangen door: Artikel 99, vierde lid.

E Artikel 103 wordt als volgt gewijzigd.

1. In het eerste lid, tweede volzin, wordt «Artikel 100, derde en vierde lid» vervangen door: Artikel 100, tweede en vierde lid.

2. In het tweede lid wordt «het bestuur» vervangen door: gedeputeerde staten.

3. Aan het tweede lid wordt een volzin toegevoegd, luidende: Artikel 100, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

F In artikel 103b, tweede volzin, wordt «De artikelen 99, tweede tot en met vierde lid» vervangen door: De artikelen 99, derde tot en met vijfde lid.

G Artikel 103c wordt als volgt gewijzigd.

1. In het eerste lid, tweede volzin, wordt «Artikel 99, tweede en derde lid» vervangen door: Artikel 99, derde en vierde lid.

2. Het derde lid komt te luiden:

3. Bij toepassing van het eerste lid pleegt Onze Minister wie het aangaat tevens overleg met de besturen van de betrokken waterschappen, andere openbare lichamen en rechtspersonen. Bij toepassing van het tweede lid worden deze besturen tevens gehoord.

H Artikel 103f komt te luiden:

Artikel 103f

1. Tegen een besluit tot aanwijzing als bedoeld in de artikelen 99, eerste lid, 102, vierde lid, 103b en 103c, eerste lid, kan een belangheb-

bende beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

2. Tegen een besluit tot oplegging als bedoeld in de artikelen 100, eerste lid, 101, tweede lid, en 103, eerste lid, kan een belanghebbende beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

3. Indien tegen een besluit tot oplegging bezwaar kan worden gemaakt of beroep kan worden ingesteld, kan dat bezwaar of beroep geen grond vinden in bezwaar of beroep tegen het aanwijzingsbesluit.

I Artikel 103i komt te luiden:

Artikel 103i

1. Voor de toepassing van de artikelen 103g en 103h zijn, indien het betreft een regeling tussen gemeenten die in meer dan één provincie liggen, doch niet in één of niet alle in eenzelfde provinciegrensoverschrijdend samenwerkingsgebied, bedoeld in artikel 2, gedeputeerde staten bevoegd van de provincie waarin de plaats van vestiging van het openbaar lichaam of het gemeenschappelijk orgaan is gelegen.

2. Gedeputeerde staten horen bij toepassing van het eerste lid gedeputeerde staten van de andere betrokken provincies.

Toelichting

De in deze nota van wijziging opgenomen wijzigingen van het voorstel van wet tot wijziging van de Wet gemeenschappelijke regelingen (Wgr) zijn aangekondigd in de memorie van antwoord bij genoemd wetsvoorstel (Kamerstukken II, 1992/93, 23 139, nr. 6).

In hoofdlijnen gaat het om de volgende aanpassingen.

– De verplichting voor gedeputeerde staten om betrokken besturen in de fase van het geven van een aanwijzing te horen wordt vervangen door een overlegplicht. Dit overleg wordt gebonden aan een maximumtermijn van drie maanden.

– Indien een aanwijzing of oplegging op enigerlei wijze verandering brengt in een bestaande regeling, dient bij het overleg in de aanwijzingsfase en het horen in de opleggingsfase ook het bestuur van die regeling te worden betrokken.

– De mogelijkheid beroep in te stellen tegen een aanwijzings- of opleggingsbesluit wordt beperkt tot één instantie, de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

– De bevoegdheid om de uitvoering van provinciegrensoverschrijdende regelingen die niet samenvallen met een provinciegrensoverschrijdend samenwerkingsgebied af te dwingen, komt te liggen bij het bestuur van de provincie binnen wier territorium het samenwerkingsverband is gevestigd.

Voor een nadere toelichting op de achtergrond van deze wijzigingen wordt verwezen naar genoemde memorie van antwoord, met name naar paragraaf 4.1 en 4.2 en naar de artikelsgewijze toelichting bij artikel 99, tweede lid, en artikel 101 van het wetsvoorstel in hoofdstuk II van die memorie.

A De aanpassing van artikel 99 houdt ten eerste vervanging in van de hoorplicht door een overlegplicht. Voorts wordt bepaald dat het overleg, voorafgaand aan een aanwijzing, maximaal drie maanden mag duren. De termijn van drie maanden begint te lopen vanaf de datum waarop gedeputeerde staten de betrokken besturen in de gelegenheid stellen overleg met hen te voeren. In de praktijk zal dat de datum zijn waarop

het provinciebestuur de betrokken besturen voor (een eerste) overleg uitnodigt.

Ten derde wordt door de aanpassing verzekerd, dat ook overleg plaatsvindt met het bij een aanwijzing eventueel betrokken bestuur van een openbaar lichaam of gemeenschappelijk orgaan. In verband met dat laatste is de opzet van artikel 99 om wetstechnische redenen aangepast. Het feit, dat een aanwijzing tevens wijziging van een bestaande regeling kan inhouden is thans in een afzonderlijk lid bepaald.

B Artikel 100, tweede lid, is overeenkomstig artikel 99, tweede lid, gewijzigd in die zin, dat in de opleggingsfase eventueel ook het bestuur van het betrokken openbaar lichaam of het gemeenschappelijk orgaan moet worden gehoord. De aanpassing van de opzet van artikel 100 en de formulering van artikel 100, vierde lid, is overeenkomstig de aanpassing van artikel 99 om wetstechnische redenen gebeurd.

De formulering van artikel 100, derde lid, is aangepast aan de terminologie van de Algemene wet bestuursrecht.

C De vervanging van de hoorplicht in artikel 101, derde lid, door een overlegplicht is overeenkomstig de aanpassing van artikel 99, tweede lid.

D Deze aanpassing vloeit voort uit de aanpassing van de opzet van artikel 99.

E Aangezien overal in het wetsvoorstel met het provinciebestuur gedeputeerde staten wordt bedoeld, is artikel 103, tweede lid, hieraan terminologisch aangepast. Verder is deze bepaling gewijzigd overeenkomstig artikel 100.

F Deze aanpassing vloeit voort uit de aanpassing van de opzet van artikel 99.

G Artikel 103c, eerste lid, is aangepast overeenkomstig de aangepaste opzet van artikel 99. De wijziging van artikel 103c, derde lid, is overeenkomstig de wijziging van artikel 101, derde lid.

H Het nieuwe eerste en het aangepaste tweede lid van artikel 103f regelen dat, in afwijking van de hoofdregel van rechtspraak in twee instanties, tegen aanwijzings- en opleggingsbesluiten op grond van paragraaf 1 van hoofdstuk X beroep in eerste en enige aanleg kan worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Zoals uiteengezet in paragraaf 4.2 van de memorie van antwoord is rechtspraak in één instantie, gelet op het streven naar meer snelheid in de procedure en gelet op de overblijvende waarborgen, gewenst en verantwoord.

I Ingevolge de aanpassing van artikel 103i komt de bevoegdheid tot het afdwingen van de uitvoering van provinciegrensoverschrijdende regelingen die afwijken van de indeling in samenwerkingsgebieden, te liggen bij het provinciebestuur in plaats van bij het Rijk. Dat past in de gedachte bevoegdheden in het kader van verplichte samenwerking zo decentraal mogelijk uit te oefenen. Bevoegd is het bestuur van de provincie, waar het tot uitvoering verplichte samenwerkingsverband is gevestigd. Alvorens uitvoering af te dwingen, dienen de besturen van de andere betrokken provincies te worden gehoord.

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,
D. I. W. de Graaff-Nauta